

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoPr/4/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812220900
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3812220900.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudcov JUDr. Márie Vrtochovej a JUDr. Denisa Vékonyho v právnej veci navrhovateľa X. H., štátneho občana Q. republiky, bytom Z., L. XXX/X, v konaní zastúpeného JUDr. Annou Mokrou, advokátkou, so sídlom Prievidza, Švéniho 3E/5 proti odporcovi mestu Nováky, so sídlom mestského úradu Nováky, Nám. SNP 349/10, IČO: 318 361, v konaní zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Ľubica Lukáčová, s.r.o., so sídlom Prievidza, Hodžu 10/3, IČO: 47 251 816, o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru a náhradu mzdy, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 10Cpr/2/2012-80 zo dňa 08. apríla 2014, jednohlasne, taktó

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdzuje.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi náhrada trov odvolacieho konania v sume 69,91 eur za trovy právneho zastúpenia, k rukám právnej zástupkyne odporcu Advokátskej kancelárie JUDr. Ľubica Lukáčová, s.r.o., do 3 dní.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol návrh navrhovateľa, ktorý sa domáhal určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru a náhrady mzdy voči odporcovi, ktorý s ním skončil pracovný pomer výpoveďou zo dňa 19.6.2012 podľa § 63 ods. 1 písm. d/, bod 2. Zákonníka práce z dôvodu, že prestal spĺňať požiadavky podľa § 42 ods. 2 Zákonníka práce pre výkon funkcie hlavného kontrolóra odporcu, z ktorej bol odvolaný Mestským zastupiteľstvom Nováky na zasadnutí konanom dňa 29.5.2012. O náhrade trov konania účastníkov rozhodol prvostupňový súd v rozsudku tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Rozhodnutie vo veci samej odôvodnil prvostupňový súd podľa ustanovení § 42 ods. 1, 2, § 63 ods. 1 písm. d) a bod 2. a ods. 2 písm. a) Zákonníka práce, podľa § 11 ods. 4 písm. j), § 18 ods. 1 a § 18a ods. 5,6,7, 8 písm. b), 9, 10 a 11 zákona č. 369/1990Zb. o obecnom zriadení a podľa § 250zf ods. 1 O.s.p., keď podľa vykonaného dokazovania bolo preukázané a medzi účastníkmi bolo nesporné, že na základe zvolenia navrhovateľa do funkcie hlavného kontrolóra mesta Nováky bola s ním dňa 27.4.2009 na výkon uvedenej funkcie uzavretá pracovná zmluva na dobu určitú, do 30.4.2015, s dňom nástupu do práce 1.5.2009. Uznesením MsZ Nováky č. 68/2011 zo dňa 23.6.2011 bol navrhovateľ upozornený na zanedbanie plnenia povinností vyplývajúcich mu z jeho funkcie a na možnosť odvolania z funkcie. Primátor mesta výkon tohto uznesenia pozastavil podľa § 13 ods. 6 Zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, v znení neskorších predpisov. Uznesením MsZ Nováky č. 75/2011 zo dňa 10.8.2011 bol navrhovateľ upozornený na zanedbanie plnenia povinností vyplývajúcich mu z jeho funkcie a v prípade opakovaného zanedbávania plnenia povinností na možnosť odvolania z funkcie. Uznesením MsZ Nováky č. 200/2012 zo dňa 29.5.2012 bol navrhovateľ podľa § 18a ods. 9, písm. b/ Zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, v znení neskorších predpisov odvolaný z funkcie hlavného kontrolóra pre opakované zanedbanie povinností, konkrétne porušenie uznesenia MsZ č. 128/2011 - nepredloženie písomnej informácie o výsledku kontroly poslancom MsZ Nováky do 30dní a tolerovanie porušenia Zákona o rozpočtových pravidlách územnej samosprávy, § 13 ods. 2 Zákona

č. 583/2004 Z.z.. Následne dňa 19.6.2012 bola navrhovateľovi daná výpoveď z pracovného pomeru podľa § 63 ods. 1 písm. d/ bod 2. Zákonníka práce z dôvodu, že prestal spĺňať požiadavky podľa § 42 ods. 2 Zákonníka práce. Podnet navrhovateľa na podanie protestu prokurátora proti uzneseniu MsZ Nováky č. 200/2012 zo dňa 29.5.2012 bol dňa 22.4.2013 bez vykonania opatrenia Okresnou prokuratúrou Prievidza odložený. Správnosť postupu okresnej prokuratúry potvrdila Krajská prokuratúra v Trenčíne a Generálna prokuratúra. Podľa prvostupňového súdu vzhľadom k tomu, že odvolaním z funkcie hlavného kontrolóra navrhovateľ prestal spĺňať požiadavky podľa § 42 ods. 2 Zákonníka práce, odporca s ním dôvodne skončil pracovný pomer podľa § 63 ods. 1 písm. d/ bod 2. Zákonníka práce. Uznesenie č. 200/2012 zo dňa 29.5.2012 do dňa vyhlásenia rozsudku vo veci samej nebolo zrušené, ani zmenené, preto bolo potrebné prihliadať naň ako na platné. Pre súd bol záväzný obsah tohto uznesenia so všetkými právnymi dôsledkami z neho vyplývajúcimi. Platná právna úprava umožňuje dosiahnuť zrušenie uznesenia len postupom podľa § 250zf ods. 1 O.s.p., ak obecné zastupiteľstvo, mestské zastupiteľstvo, miestne zastupiteľstvo alebo zastupiteľstvo vyššieho územného celku nezruší na základe protestu prokurátora svoje uznesenie, ktoré je v rozpore so zákonom, môže prokurátor podať na súd návrh na zrušenie tohto uznesenia. Vzhľadom k tomu, že výpoveď odporcu daná navrhovateľovi spĺňala hmotnoprávne podmienky podľa § 61 ods. 1, 2 Zákonníka práce a bolo preukázané a medzi účastníkmi nesporné, že odporca v čase výpovede nedisponoval voľným pracovným miestom, súd považoval výpoveď za platnú. Prvostupňový súd sa nestotožnil s právnym názorom navrhovateľa, že v konaní o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru podľa § 63 ods. 1 písm. d/ bod 2. Zákonníka práce je oprávnený skúmať, či existovali konkrétne dôvody, pre ktoré bol odvolaný MsZ Nováky uznesením č. 200/2012 zo dňa 29.5.2012, t.j. či sa dopustil porušenia povinností vytýkaných MsZ, ktoré viedli k jeho odvolaniu z funkcie. Za daných okolností súd prvého stupňa návrh navrhovateľa nepovažoval za dôvodný a zamietol ho. Rozhodnutie o náhrade trov konania odôvodnil súd prvého stupňa podľa § 150 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že v konaní úspešnému odporcovi vzniklo právo na náhradu trov konania ale pre dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré súd videl v okolnostiach, za ktorých došlo ku skončeniu pracovného pomeru s navrhovateľom, súd odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie navrhovateľ. Uviedol, že vo svojom návrhu na začatie konania nežiadal preskúmať formálne náležitosti uznesenia mestského zastupiteľstva, ktorým bol odvolaný z funkcie hlavného kontrolóra ale jeho obsahové náležitosti, teda zákonnosť a dôvodnosť odvolania z funkcie a následného skončenia pracovného pomeru. Pokiaľ by neexistovala inštitúcia, ktorá by bola oprávnená preskúmať zákonnosť odvolania navrhovateľa z funkcie hlavného kontrolóra, bolo by navrhovateľovi odňaté ústavné právo zaručené v čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky. Navrhovateľ je pritom presvedčený, že jeho odvolanie z funkcie bolo účelové a opakovanie sa zrušenia odvolanie domáhal na Okresnej prokuratúre v Prievidzi i na Generálnej prokuratúre v Bratislave a platná právna úprava, § 250zf O.s.p. umožňuje navrhovateľovi dosiahnuť zrušenie uznesenia mestského zastupiteľstva o jeho odvolaní z funkcie len postupom podľa uvedeného § 250zf O.s.p., teda na návrh prokurátora, ak sa nevyhovelo jeho protestu. Keďže však prokurátor podnetom navrhovateľa nevyhovelo, nemal navrhovateľ ako súdu preukázať, že sa nedopustil konania, pre ktoré ho mestské zastupiteľstvo odvolalo z funkcie. Navrhovateľ potom v odvolaní zopakoval dôvody, ktoré viedli mestské zastupiteľstvo k jeho odvolaniu z funkcie s tým, že teda podľa neho nešlo z jeho strany o zanedbanie povinností hlavného kontrolóra ale o iný právny názor ako malo mestské zastupiteľstvo. Poukázal aj na skutočnosť, že z výpovede štatutárneho orgánu odporcu, starostu mesta, vyplynulo, že aj tento považuje odvolanie navrhovateľa z funkcie hlavného kontrolóra za účelové, s cieľom zabezpečiť vykonávanie tejto funkcie osobou, ktorá bude voči zastupiteľstvu ústretová. Navrhovateľ preto považuje napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa za nesprávny hlavne z toho dôvodu, že ak pre odvolanie z funkcie hlavného kontrolóra postačujú formálne náležitosti bez ohľadu na skutočné obsahové naplnenie zákonných dôvodov na odvolanie z funkcie hlavného kontrolóra, stráca funkcia kontrolóra zmysel a účel sledovaný zákonodarcom. Navrhovateľ preto navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý prvostupňový rozsudok, jeho návrhu vyhovel a odporcu zaviazal na náhradu trov konania.

K odvolaniu navrhovateľa sa písomne vyjadril odporca. Uviedol, že sa plne stotožňuje s napadnutým rozsudkom aj postupom prvostupňového súdu, ktorý mu predchádzal. Domnieva sa, že predmetom tohto konania nemá byť posúdenie zákonnosti uznesenia mestského zastupiteľstva o odvolaní navrhovateľa z funkcie hlavného kontrolóra, ale len skúmanie dôvodnosti a hmotnoprávných podmienok následnej výpovede danej navrhovateľovi z pracovného pomeru. Odporca pristúpil k rozviazaniu pracovného

pomeru s navrhovateľom výpoveďou až následkom rozhodnutia mestského zastupiteľstva, ktoré navrhovateľa odvolalo z funkcie hlavného kontrolóra. Navrhovateľ tak prestal spĺňať požiadavky voľby alebo vymenovania podľa § 42 ods. 2 Zákonníka práce, čo bol výpovedný dôvod podľa § 63 ods. 1 písm. d) bod 2. Zákonníka práce. Uznesenia mestského zastupiteľstva sú pritom preskúmateľné súdom postupom podľa § 250zf O.s.p., po predchádzajúcom proteste prokurátora. Okresná prokuratúra, na ktorú sa obrátil tak primátor mesta ako aj navrhovateľ, však dôvod na podanie protestu nezistila a jej postup potvrdila aj Krajská prokuratúra aj Generálna prokuratúra. Za týchto okolností pokladá odporca za správny postup prvostupňového súdu, ktorý sa v konaní zaoberal len hmotnoprávnymi podmienkami výpovede a návrh navrhovateľa zamietol ako nedôvodný. Odporca preto navrhuje napadnutý rozsudok potvrdiť a jemu priznať trovy odvolacieho konania.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť.

Odvolací súd podrobne preskúmal všetky námietky, ktoré boli v odvolaní odporcom vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa. Z tohto dôvodu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. a k odvolacím námietkam odporcu dodáva nasledovné:

V zmysle ustanovení § 18a zákona č. 369/1990 Zb. existuje medzi funkciou hlavného kontrolóra a jeho pracovným pomerom s obcou vzájomná previazanosť, keď osobe zvolenej obecným zastupiteľstvom do funkcie hlavného kontrolóra obce vzniká po zvolení nárok na uzavretie pracovnej zmluvy s obcou a starosta obce je povinný s právoplatne zvoleným hlavným kontrolórom uzavrieť pracovnú zmluvu /§ 18a ods. 6 a 7/. Je teda zrejmé, že hlavný kontrolór musí byť v pracovnom pomere s obcou a na uzatvorenie pracovnej zmluvy s obcou má právo a obec povinnosť. Táto vzájomná previazanosť funkcie hlavného kontrolóra a jeho pracovného pomeru s obcou ale zároveň ich vzájomná odlišnosť sa prejavuje aj v otázke skončenia funkcie hlavného kontrolóra a skončenia jeho pracovného pomeru s obcou.

Podľa právnej úpravy stanovenej v § 18a ods. 8 zákona o obecnom zriadení v znení účinnom do 31.12.2012 výkon funkcie hlavného kontrolóra zanikol vzdaním sa funkcie, odvolaním z funkcie, uplynutím jeho funkčného obdobia, smrťou alebo vyhlásením za mŕtveho, dňom nadobudnutia právoplatnosti rozsudku, ktorým bol pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ktorým bola jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, dňom nadobudnutia právoplatnosti rozsudku, ktorým bol odsúdený za úmyselný trestný čin alebo právoplatne odsúdený za trestný čin, ak výkon trestu odňatia slobody nebol podmiennečne odložený, dňom, keď začal vykonávať funkciu podľa § 18 ods. 2. zákona o obecnom zriadení /funkciu poslanca, starostu, člena orgánu právnickej osoby, ktorej zriaďovateľom alebo zakladateľom je obec, iného zamestnanca obce, inú funkciu podľa osobitného zákona - napríklad funkciu prokurátora/. Právna úprava účinná do 31.12.2012 pritom neriešila, či zánikom funkcie hlavného kontrolóra zaniká zároveň aj jeho pracovný pomer s obcou. Odvolací súd je konštantne toho názoru /viď. aj rozhodnutia sp. zn. 17Co/215/2013 zo dňa 19.6.2013 alebo sp. zn. 5CoPr 3/2014 zo dňa 2.7.2014/, že podľa právnej úpravy platnej a účinnej do 31.12.2012 zánik funkcie hlavného kontrolóra neznamenal automaticky aj zánik jeho pracovného pomeru s obcou. Uvedené však predstavovalo výpovedný dôvod podľa § 63 ods. 1 písm. d) bod 2. Zákonníka práce pre výpoveď z pracovného pomeru zo strany obce ako zamestnávateľa.

V predmetnej právnej veci bolo dokazovaním vykonaným súdom prvého stupňa zistené, že navrhovateľ bol uznesením mestského zastupiteľstva mesta Nováky č. 200/2012 zo dňa 29.5.2012 odvolaný z funkcie hlavného kontrolóra a následne dňa 19.6.2012 bola navrhovateľovi daná zo strany odporcu výpoveď z pracovného pomeru podľa § 63 ods. 1 písm. d) bod 2. Zákonníka práce z dôvodu, že prestal spĺňať požiadavky podľa § 42 ods. 2 Zákonníka práce. V súlade s už vyššie uvedeným a v zhode s názorom súdu prvého stupňa, považuje odvolací súd takýto postup odporcu za zákonný.

Čo sa týka preskúmania dôvodnosti odvolania navrhovateľa z funkcie hlavného kontrolóra uznesením mestského zastupiteľstva odporcu, aj tu sa odvolací súd v plnej miere zhoduje s názorom súdu prvého

stupňa vysloveným v napadnutom rozsudku. V občianskom súdnom konaní vedenom o návrhu na určenie neplatnosti výpovede z pracovného pomeru nie je súd oprávnený preskúmať dôvodnosť takéhoto uznesenia mestského zastupiteľstva a to ani v prípade, že toto uznesenie bolo fakticky podkladom pre namietanú výpoveď z pracovného pomeru. Voľba a odvolanie hlavného kontrolóra patrí v zmysle ustanovení zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení do právomoci obecného, resp. mestského zastupiteľstva. Súd je oprávnený výsledok výkonu tejto právomoci preskúmať len zákonom stanoveným spôsobom /napr. v správnom súdnictve postupom podľa § 250zf O.s.p./.. Preskúmaním výsledku výkonu právomoci iného orgánu nad zákonom stanovený rámec by súd neprípustným spôsobom zasiahol do právomoci iného orgánu a došlo by k porušeniu zásady prezumpcie správnosti správneho aktu, podľa ktorej i vadný správny akt, ktorý nie je nulitný, sa pokladá za bezvadný, pokiaľ nie je zákonom stanoveným postupom zrušený alebo zmenený.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že v odvolacom konaní úspešnému odporcovi priznal proti navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 69,91 eur za trovy právneho zastúpenia odporcu v odvolacom konaní. Uvedené trovy predstavujú tarifná odmena 61,87 eur za písomné vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa + 8,04 eur režijný paušál. Výška základnej sadzby tarifnej odmeny za úkon advokáta navrhovateľa je 61,87 eur a je vypočítaná podľa § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. ako 1/13 výpočtového základu pre rok 2014. Výška režijného paušálu bola určená podľa § 16 ods. 3 uvedenej vyhlášky ako jedna stotina výpočtového základu pre rok 2014, v ktorom bol úkon právnej pomoci vykonaný. Povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania uložil odvolací súd navrhovateľovi k rukám právneho zástupcu odporcu podľa § 149 ods. 1 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.